

ಅಂತಿಮವಾದ ಭವಿಷ್ಯ

(ಪ್ರಕಟನೆ 21 ಮತ್ತು 22)

ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾಷಿಯ ಆರಂಭದ ಕುಲತ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಆದಿಕಾಲದಿಂದ ಗಮನಿಸಿರುವೆಂೱು. “ಬಳಕ ದೇವರು - ಆಕಾಶ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಕುಗಳ ಉಂಟಾಗಲ; ಅವು ಹಗಲಾರುಳಗಳನ್ನು ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಮಾಡಲಾಗಿದ್ದು ನಮಯಗಳನ್ನು ದಿನ ಸಂಪನ್ಮೂರ್ಗಳನ್ನು ತೋಲಿಸಿ” (ಆದಿಕಾಂಡ 1:14). ಬೈಬಿಲನ ಪ್ರಕಾರ, ನಮಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಆರಂಭಭವಿತ್ತು, ನತ್ಯವೇದದ ಪ್ರಕಾರ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಂತ್ಯವೂ ನಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಇತರ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಇರದಂತೆ, ನತ್ಯವೇದವು ಸಮಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಜಣಿಸುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಂತ್ಯಭಿವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅದು ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿರದೆ, ಅಂದರೆ ಪ್ರನಾಸಿಂಹದಲ್ಲಿರದೆ. ನತ್ಯವೇದದ ಬರಹಗಾರರನ್ನು ಈ ಲೋಕದವರು “ದರ್ಶನಕಾರರು” ಎಂದಿರುವರು. ನಮಯವು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತಬು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಅದು ಖೋಳವಾಗಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಯೇಸು ಬರುವಾಗ ಆ ಕ್ಷಣವು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ದೈಹಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಲೋಕವು ನಾಶವಾಗಿ, ಹೊನ ನಿತ್ಯವೇದವು ಆರಂಭಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. 2 ಹೆಲ್ತ 3:3-10 ರಲ್ಲಿ, ನಂದೀಕ ಪಟ್ಟ ಕೆಲವರೊಂದಿಗೆ ಹೇತುನು ಮಾತನಾಡಿ, “ನಮ್ಮ ಹಿತ್ಯಗಳ ನಿದೆ ಹೊಂದಿದ ದಿನ ಹೊದಲುಗೊಂಡ ನಮಸ್ತಕೂ ಲೋಕಾದಿಯಿಂದಿದ್ದ ಹಾಗೇಯೇ ಇರುತ್ತದಲ್ಲ” (ಪಜನ 4) ಅಂದನು. ಅಂತ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ನೂಜನೆಯ ಇನ್ನೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ದೇವರು ತಾನು ಉಂಟುಮಾಡಿದ್ದ ಲೋಕವನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿದ್ದನು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತನು ತಿಳಿಸಿದ್ದನು, ಅದು ಪ್ರಜಯದಿಂದ ನಾಶವಾಗಿತ್ತು (ಆದಿಕಾಂಡ 6; 7). ಹಾಗೇಯೇ ಆತನು ಪುನ ನಾಶಮಾಡಲೂ ಬಹುದು - ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಬೆಂಕಿಯಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ನಂತರ ಅವನು ತನ್ನ “ಕೇಳಗಳಿಗೆ” ಕರ್ತನು ತನ್ನ ವಾಗ್ಯಾನವನ್ನು ನೇರವೇಲೆ ನುವದಕ್ಕೆ ತಡಮಾಡುತ್ತಾನೆಂಬುದಾಗಿ ಕೆಲವರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಆತನು ತಡಮಾಡುವವನಲ್ಲ (ಪಜನ 9). ದೇವರಿಗೆ ಸಮಯದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ; ದೇವರು ಅದರ ಅಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುವದೂ ಇಲ್ಲ. ನಂತರ ಹೇಳುತ್ತನು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿ: “ಆದರೂ ಕರ್ತನ ದಿನವು ಕಳ್ಳನು ಬರುವಂತೆ ಬಿರುತ್ತದೆ. ಆ ದಿನದಿಂದ ಆಕಾಶಮಂಡಲವು ಮಹಾಖೋಳ ದಿಂದ ಇಲ್ಲದೆ ಹೊಳಗುವದು. ನೂಯೆ ಜಂಧು ನಾಕ್ಕಿಗೆಗಳ ಉಲಿದು ಲಯವಾಗಿ ಹೊಳಗುವವು. ಭಾಬಿಯೂ ಅದರಿಂದು ಕೆಲಸಗಳೂ ನುಷ್ಟಿ ಹೊಳಗುವವು” (3:10). ಹೌದು ಅಂತ್ಯ ಸಮಯವೂ ಬರಾಗೆ.

ಯೇಸು ಈ ಸಮಯವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು 24:36-44ರಲ್ಲಿ, ತಿಳಿಸಿ ಕರ್ತನು ಬರುವ ಸಮಯವನ್ನು “ಯಾರೂ ಅಲಿತಿಯವದಿಲ್ಲ.” ನಾವುಗಳ ಎಜ್ಞರಿದಿಂದ ಕಾಡುಕೊಂಡಿರಬೇಕಷ್ಟೇ ಅದು ನಮ್ಮ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದಕಾರಣ ನೀವು ನಹ ಸಿದ್ಧರಾಗಿಲ್ಲ: “ನೀವು ನೇನನದ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯ ತಮಾರನು ಬರುತ್ತಾನೆ” (24:44). ಆತನು ಬರುವ ನಿದೀಷ್ಟವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವದು ಅನಾಧ್ಯ (ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಯಾತ್ರೆನಬಾರದು). ಆದರೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರಲು ನಾಧ್ಯತೆಗಳವೇ, ಅದು ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಹೊಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಅದರೆ ಒಬ್ಬನು “ಎಲ್ಲವೂ ನಾಶವಾಗುವದಾದರೆ, ದೇವ ಜನಲಿಗೆ ಇರುವ ಭವಿಷ್ಯ

ವಾದರೂ ಏನು?” ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡದೆ ಸತ್ಯವೇದವು ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಕಂತನೆ 21 ಮತ್ತು 22ರಳ್ಲಿ, “ಅಂತಿಮವಾದ ಭಿಬಿಷ್ಯದ್” ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ ಭಿಬಿಷ್ಯದಲ್ಲ ಜರುಗುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಮಯವು ಅಂತ್ಯವಾಗುವಾಗ, ನಿತ್ಯಪ್ರದಾನ ಜರುಗುವ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿನಲಾಗಿದೆ. ಆ ಭಿಬಿಷ್ಯವನ್ನು ಯೋಹಾನನು ವಿಧಿಧಾರಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅಲ್ಲ ಅವನು ನೂತನ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳ, ಹಾಗೂ ಮದಲಗಿತ್ತಿರುವ ನೂತನ ಯೋಹಾನಲೇಖಿನ ಹಾಗೂ “ಪರಲೋಕದ್” ಶ್ರೋಣ ಜಿತಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ನತ್ಯವೇದವು ಈ ವಿಧಿಧಾರಿ ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀತಿಂತಿವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಣ್ಣಗಳ ನಮಗಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಉಜ್ಜಲವಾದ ಭಿಬಿಷ್ಯವನ್ನು ದೇವರು ನಮಗಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಕ್ರಯವನ್ನು ನೀಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನೇರುವ ಬಯಕೆ ನಷ್ಟಾಗಿರುತ್ತದೆ.

“ಪರಲೋಕ” ಅಂದರೆನು?

ಪರಲೋಕ ಎಂಬುದು ಒಂದು “ನಿದಿಷ್ಟವಾದ್” ಸ್ಥಳವೇ ಅಥವಾ ಒಂದು ಮಾನಸಿಕ/ಆತ್ಮೀಕರಾದ ಭಾವನೆಯೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು ಜರುವ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರಳವಾದ ಉತ್ತರಗಳಲ್ಲ. (1) ನಿತ್ಯಪ್ರದಾನ ನಮಯ ಹಾಗೂ ಜಾಗ ಜರುವದಿಲ್ಲ, ಅದ್ದಲಿಂದ ಅದರ “ನಿದಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಳದ್” ಜಿಜೇ ಕಣ್ಣಕರ. (2) ಪರಲೋಕದ ಕುಲಿತ ಹೊನ ಒಡಂಬಿಡಿಯಲ್ಲ ನಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗೆ ನಾಮಧ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವದಲಿಂದ, ಹೇಗೆ ದೇವರು ಅದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ನಾಧ್ಯ? ಅದರ ತಾತ್ಪರ್ಯ ನಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ರುವದಲಿಂದ, ಅಕ್ಷರಃ ಅದನ್ನು ಅಲಿಯವುದು ಅನಾಧ್ಯ.

ಶ್ರೀಕಂತನೆ 21 ಹಾಗೂ 22ರಳ್ಲಿ, ಒಂದು ನತ್ಯವನ್ನು ನಿತ್ಯಪದಿನಲಾಗಿದೆ: ತಂದೆಯಾದ ದೇವರು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಷ್ಣನು ಜರುವ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ನಾಮೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಬೇಕು. ಶ್ರೀಕಂತನೆ 21:3ರಳ್ಲಿ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದ ಒಂದು ಮಹಾಶಳ್ಳದ ಕುಲಿತ ಯೋಹಾನನು ತಿಳಿಸಿ, “ಇಗೋಂ ದೇವರ ನಿವಾಸವು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ ಅದೇ, ... ಅತನು ಅವರೆಡನೆ ವಾನ ಮಾಡುವನು ಇದರ ನಿಖಿತ ಪರಲೋಕವು ವಿನ್ಯಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ” ಅದೇನಂದರೆ ದೇವರ ನಷ್ಟಿಧಿಯಲ್ಲಿರುವದೇ.

ಆ ಹೊನ ಯೋಹಾನಲೇಖಿ “ಪರಿಶುದ್ಧ ಪಟ್ಟಣವಾಗಿದ್ದರೂ” ಅಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ದೇವಾಲಯವಿರಾಲ್ಲ; “ಯಾಕಂದರೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿನಾಗಿರುವ ಕರ್ತನರ ಯಜ್ಞದ ಕುಲಯಾದತನೂ ಅದರ ದೇವಾಲಯವಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನೂರ್ಯನಾಗಣೀ ಜಂಪ್ರನಾಗಣೀ ಬೆಳಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರ ಪ್ರಭಾವಪೇ ಬೆಳಕನ್ನು ನೀಡಿತ್ತ” (21:22, 23). ನಂತರ 22:3-5ರಳ್ಲಿ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲ ದೇವಜನರೇ ದೇವರಿಗೆ ನೇರವರಾಗಿರುವರು. ಅವರು ಅತನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವರು, ಅತನು ನಾಮಧೇಯವು ಅವರ ತಲೆಯ ಚೇಣ ಲಿಂಗಿರುವದು (ಪೂರ್ವಕ್ರಿಯೆಗಾಗಿ) ಅತನು ಅವರ ಬೆಳಕಾಗಿರುವನು. “ನಮಗಾಗಿ ಹುಣ ನೀಡಿ ಕ್ರಿಷ್ಣನ ಬಳ ಹಾಗೂ ದೇವರ ನಷ್ಟಿಧಿಯಲ್ಲ ಜರುವದೇ ಪರಲೋಕವಾಗಿದೆ.”

ಯೋಹಾನ 14:1-3ರಳ್ಲಿ, “ತಂದೆಯ ಮನೆಯನ್ನು” ಪರಲೋಕ ಎಂದು ಯೇನು ಕರೆದನು. ನಿತ್ಯವಾದ ಮನೆಯ ಕುಲಿತ ಈ ವಿಧಿಧಾರಿ ಅಲಿಯವುದು ಶೈಷಣ್ಯವಲ್ಲವೇ! ಆ ಮನೆಯಲ್ಲ ಯೇನು ನಮಗಾಗಿ ಜಡಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವನಲ್ಲವೇ. ನಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ಲು ಅತನು ಬರುವನಲ್ಲವೇ. ಮತ್ತಾಯ 8:11ರಳ್ಲಿ, ಪರಲೋಕದ ಜಾಣತನದ ಜಿತಣವಿದೆ. ಯುಗರ್ಗ ಹಿಂದೆ ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಣ ಹೊಂದಿದವರ ಸಂಗಡ ನೇಲ ಉಂಟ ಮಾಡುವದು ಅಶೀವಾದವಲ್ಲವೇ. ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ನಮಯದಲ್ಲ ಯೇನು ಈ

ತ್ರಣ್ಣಪವನ್ನೇ ತನ್ನ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. “ನಾನು ನನ್ನ ತಂದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಧೂಕ್ಷಾರನಪನ್ನು ನಿಮ್ಮ ನಂಗಡ ಹೊನದಾಗಿ ಕುಡಿಯುವ ದಿನದವರೆಗೂ ಇನ್ನೂ ಕುಡಿಯುವದೇ ಇಲ್ಲ ಅಂದನು” (ಮತ್ತಾಯ 26:29). ಈ ಎರಡು ಜಿತ್ತಣಂಜಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯೋಜನಲಾಗಿದೆ - ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಇರುವಂಥ ಸುಂದರವಾದ ಜಿತ್ತಣವಾಗಿದೆ.

ಹರಲೋಕವು ಹೇಗೆಯುತ್ತದೆ?

ಹರಲೋಕದ ಕುಲತ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದಾಗಿಯುತ್ತದೆ. ನರ್ತ್ಯವೇದದಲ್ಲಿ ಈ ಕುಲತು ಶ್ರಾಂಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರ್ಥಿ, ಹರಲೋಕದ ಮಾಹಿತಿಯ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಕಾಣತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಹರನ್ನರರನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವೇ? ಕೆಗಿರುವಂತೆಯೇ, ಆಗಲೂ ಇರುವೆ? ಈ ಕುಲತು ಒಂದು ನ್ಯಾಖಾಬಿಕವಾದ ಜಿಂತನೆಯು ನಮ್ಮಿಲ್ಲರುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರವು ನಮಗೆ ದೇರಂತರದೆ ಇರಬಹುದು. ತ್ರೈಕಟ್ಟನೇ 21 ಹಾಗೂ 22ರಲ್ಲಿ, ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಾವುಗಳು ಇರುವ ಆಕಾರವನ್ನು ಬಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕರ್ತನ ಜೀವನಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಹರಲೋಕದ ಜೀವಿತವು ವೃತ್ಯಾನಪ್ರಾಣಿರುತ್ತದೆ. ಅದು ನೂತನ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಶ್ರಾಂಕಂಚಿಕ ನಿಯಮಗಳು ಅಲ್ಲ ಸಿಂದುವಾಗುವದಿಲ್ಲ. “ನೂತನ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶ” ಎಂಬ ದರ್ಶನವನ್ನು ಯೋಜಾನನು ಬಿವರಿಸಿರುವನು (21:1). “ಹೋನ” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಕಾನ್ನಿ “ಕೈಲುನಸ್” (ಕೈಲುನೋಲಾಜಿಕಲ್) “ನಮಯಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನೂತನವಾದ ಬಿಜಾರ್” ಅದೇ ಸಂಗತಿಯ ನೂತನ ಅರಂಭ. “ಕೈಲುನಸ್” ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಹಡ, ನೂತನವಾದ ಒಂದು ಬಿಷಯ - ಹಜೀ ಸಂಗತಿಯ ಹೋನ ಬಿಜಾರವಲ್ಲ, ಅದು “ನೂತನಾಕಾಶ ಮಂಡಲ” ಅವರ ಕಣ್ಣೀರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒರಸಿಬಿಡುವನು. ಇನ್ನು ಮರಣಿರುವದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ದುಃಖವಾಗಲ ಗೋಳಾಪವಾಗಲ ಕಣ್ಣವಾಗಲ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಹೊಡಾದ್ದದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು (21:4). ಆ ಸ್ಥಿರತ್ವದಲ್ಲಿ ಕೆಗಿರುವ ಯಾವದೇ ನಂತರಗಳು ಇರುವದಿಲ್ಲ!

ನಾನು ಜಿಕ್ಕವನಾಗಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಅಜ್ಞಯ ನರ್ತ್ಯವೇದವನ್ನು ಓದುವಾಗ ಆಕೆಯ ಕಾಲುಗಳ ಬಿಜಯಲ್ಲ ನಾನು ಅರವಾಡುತ್ತಿದೆ. ಆ ನಮಯದಲ್ಲಿ ತ್ರೈಕಟ್ಟನೆಯ ಈ ಭಾಗವನ್ನು ಆಕೆಯು ಓದುತ್ತಿದ್ದಳು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅಲಯಾಲ್ಲ. ಆ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯು ಕಟ್ಟಿರು ನುಲನುವದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆ. ನಾನು ಭಯನೊಂಡು ಆಕೆಯ ಬಿಜಗೆ ಓದಿಹೋಗಿ ವಿನಾಯತು ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಆಕೆಯು ಏನು ನಂಭಬಿಸಿಲ್ಲ ಅಂದಳು. ನಾನು ಈಗ ತಾನೇ ಹರಲೋಕದ ಕುಲತು ಓದುತ್ತಿರುವೆನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಡುಂಡಲಾರೆನು ಅಂದಳು. ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಈಗ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಅಜ್ಞ ಬಹಳ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಜಿಕ್ಕ ಶ್ರಾಂಕಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಧವೆಯಾಗಿದ್ದಳು, ಕಣ್ಣದ ಮುಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನಾಕಿದ್ದಳು, ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆ ಬಹು ಕಣ್ಣಪಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮಾನಸಿಕ ತೇಂದಂದರೆಗೋಳಾಗಿ ಆಕೆಯ ಮಗನು ಸತ್ತಿದ್ದನು. ಅದ್ದಿಲಂದ ಆಕೆ ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅನಕ್ಕಿಂತಾಗಿದ್ದಳು! ದೊಂಜ ಹಾಗೂ ಭಯಬಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುವದು ಅನಂದವಲ್ಲವೇ. ಅಲ್ಲ ಹಸಿವೆ ಬಾಯಾಲಕ ಇರುವದಿಲ್ಲ, ಬಾಯಲೆ ಇಲ್ಲ, ತ್ರೈಪ ಹಾತುರನ್ನು ಕಳಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ. ಹೃದಯದ ಅಥವಾ ದೇಹದ ಪೇಡನೆಗಳಲ್ಲ! ಈ ಲೋಕದ ಜೀವಿತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇ ಜೀವಿತ ಬಿಜನ್ನುವಾಗಿರುತ್ತದೆ!

ಎರಡನೇಯದಾಗಿ, ಹರಲೋಕವು ಸುಂದರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. 21:9-11ರಲ್ಲಿ, ಹಲಿಶುದ್ದ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಯೋಜಾನನು “ತೇಜನ್ನುಷ್ಣ ಹರಲೋಕ” ಎಂದಿರುವನು. ಅದು ಥಳಧಳಿಸುವ ಪ್ರಜ್ಞಾನ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು (ವಜನ 11). ನಂತರ ಅದು ಅಮೂಲ್ಯ ರಕ್ತದ ತ್ರಾಕಾಶಕ್ಕೆ

ನಮಾನವಾಗಿತ್ತು (21:18-21). ಅದರ ಷ್ಠಾಪನೆ ನೂರ್ಯಂಕಾಂತ ಶಿಲೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಲಬ್ಬಿತ್ತು. ಪಟ್ಟಣವು ಶಿಂಥಿಗಾಜಿನಂತೆ ಇರುವ ಸೋಸಿದ ಬಂಗಾರವೇ.

ಹೌದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಹರಲೋಕ ಕುಲತ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲ, ಆದಾಗ್ಯಾ ಅದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದದ್ದೇ. ಈ ಭೂಲೋಕದ ಒಂದು ಸುಂದರ ತಾಳವನ್ನು ಸೆನಪು ಮಾಡುವದಾದರೆ, ಹರಲೋಕಕ್ಕಿಂತ ಇದರ ಸೋಬಗು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅಲ್ಲ ಯಾರಿಯವರೆಂದು ತಿಳಯಬೇಕೇ ಇನಿಃ ಅಲ್ಲ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯಲ್ಲ ನಾಬಿರುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಬಿಶ್ವಾಸಿಗಳು ಅನೇಕ ಶರ್ತಮಾನದಿಂದ ಕಾದಿರುವರು. ಕೀರ್ತನೆಗಾರನು ಹೇಳಿರುವಂತೆ,

ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಯಿಹೋವನ ಮನೆ
ಯಾಣ ವಾನಮಾಡುತ್ತಾ
ಅತನ ತ್ರನನ್ನತೆಯನ್ನು ಸೋಳುವದಕ್ಕನ್ನ ಅತನ
ಮಂದಿರದಲ್ಲ ಧ್ಯಾನಮಾಡುವದಕ್ಕನ್ನ
ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಒಂದೇ ವರವನ್ನು
ಯಿಹೋವಸಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನೇ ಎದುರು
ಸೋಳುತ್ತಿರುವನು (ಕೀರ್ತನೆ 27:4).

ದೇವರು “ಆತ್ಮ ನ್ನದ್ದರಿಂದಾಗಿರುವದಲ್ಲಿಂದ” (ಯೋಹಾನ 4:24), “ಅತನ ನ್ಹಾಂದಯ್ಯ ಏನು ಎಂಬುದಾಗಿ” ಉಹಿಸಬಹುದು. ಅತನು “ಇರುವ ಹಾಗೆಯೇ” ನಾವುಗಳು ಅತನನ್ನು ನಂಧಿಸುವೆವು ಎಂಬುದು ವಾಗ್ದಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ (1 ಯೋಹಾನ 3:2). ಅತನ ನನ್ನಾಧಿಯು ಹರಲೋಕವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಹಿಕವಾದ ಸುಂದರ ತಾಳವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಯೂರೋಪಿಯಾಗಿ, ಹರಲೋಕವು ಬಿಶ್ವಾಲವಾಗಿದೆ. ತ್ರೈಪನೆ 21:15-17ರಲ್ಲ, ದೇವರೂತನು ಜಿಸ್ತದ ಅಳತೆಕೊಳಿನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹರಲೋಕವನ್ನು ಅಳಿದನು ಯೋಹಾನಸಿಗೆ ಅದರ ಅಳತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಕಾಯ್ದ ನಡೆಯಲು. ಹೊದಲನೆಯಾಗಿ, ಅ ಪಟ್ಟಣವು ಜಜ್ಞಾತವಾಗಿತ್ತು; “ಅದರ ನಾಲ್ಕು ಅಳತೆಗಳು ಸಮಾನಾಂತರ ... ಅಳತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ” (21:16) ಯೆರೂನಲೇಖಿನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲ. ಅಪಿಗಳಿಂದಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಥಳವಿತ್ತು (ಇ ಅರಣ್ಯ 6:20). ಅಲ್ಲ ದೇವರ ಮಂಜೂಷಿತ್ತ - ಅದು ಸಹ ಜಜ್ಞಾತವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು, ಹೊನ ಒಡಂಬಿಡಿಕೆಯ ದೇವ ನನ್ನಾದಿಗೆ ಜಿತ್ತೆಯಾಗಿದೆ.

ಯೋಹಾನನು ತಿಳಿಸಿದ ಜಜ್ಞಾತವು “12,000 ಸ್ಥೇಡಿಯಾ” ಅಂದರೆ ಯೋಹಾನನು ನೋಡಿದ ಪಟ್ಟಣವು 1,400 ಮೈಆರ್ಗ ಉದ್ದಾವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಸುತ್ತುಳತೆಯು ಸಮನಾಗಿತ್ತು. ಅಳತೆಯ ಕುಲತ ವಿಜಾರಣೆ ತ್ರೈಮುಖವೇ? ಹೌದು ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಸ್ಥಳಾವಕಾಶವನ್ನು ಅಲ್ಲ ಕಣ್ಣನಲಾಗಿದೆ. ಯೇನು ಹೇಳಿದಂತೆ, “ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲ ಅನೇಕ ಜಡಾರಗಿಂಬೆ” (ಯೋಹಾನ 14:2ಎ). ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಜನರು ತ್ರೈಶ ಹೇಳಿದುವರೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ಅಜಿಷ್ಯಾಯಾಗಿದೆ. ಲಾಕ 13:23ರಲ್ಲ, ಯೇನುವನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಯೇನುಬಿಗೆ ಅನತ್ಯಾಯಿಂದ ತ್ರಿಖಿಸಿದನೇ ಹೊರತು ಷಾಯೋಗಿಕವಾದ ಯೋಜನೆಯಿಂದಲೇ: ಅವನು, “ನನ್ನಾದಿ, ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಂದುವವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದ್ದಲಿಂದ ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರು ಕೆಲವೇ ಜನರು ಎಂಬ ತಕ್ಷಣವು ಯೆಹೂದ್ಯರಲ್ಲ ಉಂಟಾಯಿತು. ಯೇನು ಅವನ ತ್ರಿಖಿಗೆ ನೇರಬಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಅದರೆ ತ್ರೈಪನೆ 21, “ಇಲ್ಲ!” ಅನೇಕ ಜನರು ಅಲ್ಲ ನೇರುವರು ಎಂಬ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿಂಡಿದ್ದಾರೆ!

“ಅದರೆ” ಮತ್ತಾಯ 7:13, 14ರ ಕುಲತಾಗಿ ಏನು? ಎಂಬ ತ್ರಿಖಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬನು

ಕೇಳಬಹುದು. “ಇಕ್ಕೆಷ್ಟಾದ ಬಾಗಲನಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ. ನಾಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಬಾಗಲು ದೊಡ್ಡದು, ದಾಲ ಅಗಲಪು; ಅದರಲ್ಲ ಹೋಗುವವರು ಬಹು ಜನ. ನಿತ್ಯ ಜಿವಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಬಾಗಲು ಇಕ್ಕೆಷ್ಟು, ದಾಲ ಇಕ್ಕೆಷ್ಟು; ಅದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ.” ಕೆಲವೇ ಜನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸೇರುವವರು ಎಂಬ ಅಥವ್ ಇದರಲ್ಲ ಇರದೆ; ನಾಶವಾಗುತ್ತಿರುವವರು ಹೋಗಿಸಿದರೆ, ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುವವರು ಅಲ್ಲ ಜನರು ಎಂಬುದು ಅಥವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕಟನೆ 7:9, 10ರಅ,

ಇವುಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಇಗೇಂ, ಯಾಲಿಂದಲೂ ಎಣಿಸಲಾಗದಂಥ ಮಹಾ ಸಮಾಹವು ಸಿಂಹಾನನದ ಮುಂದೆಯೂ ಯಜ್ಞದ ಕುಲಯಾದಾತನ ಮುಂದೆಯೂ ಸಿಂತಿರುವದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಅವರು ನಕಲ ಜನಾಂಗ ಕುಲ ಶ್ರಜ್ಞರವರೂ ನಕಲಭಾಷೀಗಳನ್ನಾಡುವವರು ಅಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಂದ ನಿಲುವಂಗಿಗಳನ್ನು ತೊಣಿತೋಂಡ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಲ್ಲ ಖಜಣರದ ಗಳಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತೋಂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿಂಹಾನನಾಸೀನನಾಗಿರುವ ನಷ್ಟಿ ದೇವರಿಗೂ ಯಜ್ಞದ ಕುಲಯಾದಾತನಿಗೂ ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯಂಬಾದ್ದರ್ಕಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಎಂದು ಮಹಾ ಶಭ್ದದಿಂದ ಕೂಗಿದರು.

ನಕಲ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಣಿಯುವವರೆ ನಂಬ್ಯೆಯು ಇದಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅದರಲ್ಲ ನಕಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯರು, ಭಾಷೆಯವರು, ಅಂದರೆ ದೇವರ ಕುಲಮುಲಯ ರಕ್ತದಿಂದ ವಿಚೋಜನೆ ಹೊಂದಿದವರು ಇರುವರು. ಅವರೆಲ್ಲಿಗೂ ಸ್ಥಾಪಕಾಶ ಒದಗಿಸುವ ಹರಲೋಕವು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ!

ವಾಸ್ತುಪವಾಗಿ, ಯೇಸು ನೇರವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾಗಿ, ತತ್ವ ಕೇಳಿದವನು ಇನ್ನು ಅತೀ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಯೇಸು ಕೇಳಬಯಸಿದನು: ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವರಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅನೇಕರಲ್ಲ ಇವನೂ ಒಬ್ಬನಾಗಿರುವನೇ? ಎಂಬ ತಾತ್ಪರ್ಯವು ಅಲ್ಲ ಅಡಗಿತ್ತು, “ಇಕ್ಕೆಷ್ಟಾದ ಬಾಗಿಲನಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ. ಬಹುಜನ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಕ್ಕೆ ನೋಡುವರು ಅದರೆ ಅವಲಂದಾಗುವದಿಲ್ಲ” (ಲಾಕ 13:24). ಅಂತೆರಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವರು ಎಂಬುದಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ನಾವುಗಳು ಅದರಲ್ಲ ಸೇಲರುವೇ ಎಂಬುದು ಪ್ರಮುಖ ತತ್ವಯಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಅಲ್ಲ ನಾಕಷ್ಟು ಸ್ಥಳವಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ದೃಢ ನಿಷ್ಠೆಯವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬಹುದು. “ಇಲ್ಲ ಸ್ಥಳವಾಕಾಶ” ಇರುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾಲಿಗೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕುಸೆಯದಾಗಿ, ಹರಲೋಕವು ನುರಕ್ಕೆಯ ಸ್ಥಳಬೇಂದು. ಪ್ರಕಟನೆ 21ರಲ್ಲ, ಈ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಸ್ಥಳದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ವಜನಗಳ 6 ಮತ್ತು 7ರಲ್ಲ, ಹರಲೋಕ ದಿಳಿಯವರಲ್ಗೆ, ಆದಿಯು, ಅಂತೆಯು, ಶೂರಂಭವೂ ನಂತರಾಗಿಯು, ದೇವರೇ ಆಗಿರುವನು. ಕ್ರಿಯವಿಲ್ಲದೆ ಅವಲಗೆ ಜಿವಜಲವನ್ನು ನಿರುವನು. ವಜನ 12ರಲ್ಲ ನಂರಕ್ಕಣಿಯ ಕುಲಕು ಆ ಹಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕಾರಿತಿ, ವಜನ 17ರಲ್ಲ, ಅದು “144 ವೋಳ” ದಷ್ಟಬಿತ್ತು (ESV)! ಪುರಾತನ ಹಟ್ಟಣಗಳು ದೊಡ್ಡದಾದ ಗೋಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಕಾಲಾಳಿಗಳ ಏದುರುಬದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲ ಗೋಳಿಯು ವೇದಲ ನುರಕ್ಕೆಯಾಗಿತ್ತು ಇದಲಂದ ಹೋರಗಿಸುವ ನರಾಗವಾಗಿ ಹಟ್ಟಣವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ನಾಧ್ಯಬಿರಾಗಿ. ಅಹಾಯದ ನಮಯದಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳವರು ಕೋಟಿ ಯೋಳಗೆ ಹೋಗಿಸಂತರ ಅದರ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಜ್ಜಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೊನ ಯೆರಾನಲೆಬಿಗೂ ನಹ ಗೋಳಿಗಳವೇ ಅದರೆ ಅದು ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 12 ಬಾಗಿಲುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಜ್ಜರುವದಿಲ್ಲ (ವಜನ 25). ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಗಲಾನಲ್ಲ ವಾಹನಗಳ ಒಳಬರುವಂತೆ, ಹಟ್ಟಣದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರುವರು. ರಾತ್ರಿ

ನಮಯದಲ್ಲ, ಯಾರು ಒಳಬಾರದಂತೆ ಸುರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಸಿಹಾಯಗಳನ್ನು ನೇಬಿನುತ್ತದ್ದರು ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿಲಕ್ತವಾಗಿ ಹರಲೋಕದ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಜ್ಜುಪಡೆ ಇಲ್ಲ ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲ ರಾತ್ರಿ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ? ಯಜ್ಞದ ಕುಲಯಾದಾತನೇ ಅದರ ದೀಪವು (23, 24 ಪಜನಗಳು). ಹೊನ ಯೀರಣನಲೇಂದು ಪಲಪೂರ್ವ ಸುರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲ ನಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಭಯಾತ್ಮಾದನೆ ಹಾಗೂ ಅಪಾಯಗಳ ಹಲಿಣಾಮಗಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಬಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣಗಳಲ್ಲ ಸುರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದ, ಕೌಯಿದ ಬಿಜಾರದಲ್ಲ ಸುರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಸುರಕ್ಷೆಗಾಗಿ ಕೆಲವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಳವನ್ನು ಕೊಡಿತ್ತಾರೆ. ಆದಾಗ್ಯ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಕೊರತೆ ಉಂಣಾಗುತ್ತದೆ. ಯೀರಣನಲೇಂದುನ್ನು ತಲುಪುವದರೆಗೂ ನಮಗೆ ಸುರಕ್ಷೆಯ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಗೊಡೆಗಳಿರುವ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲ ನಾಪುಗಳು ಇರುತ್ತೇವೆ. ಅದರ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಎಂದಿನೂ ಮುಜ್ಜುವದಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಹಾಗೂ ಯಜ್ಞದ ಕುಲಯಾದ ಯೀಂನುವು ನಮ್ಮ ಹಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವರು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಯಾರು ಕೇಳಬಲ್ಲರು?

ಬದನೆಯದಾಗಿ ಹರಲೋಕವು ಪಲಪೂರ್ವವಾದದ್ದು, ತ್ರಿಕಟನೆ 22:1-5ರಲ್ಲ, ಆ ಉಹೆಯ ಹರಲೋಕದಲ್ಲ ನುಂದರವಾದ ತೋಟವಿದೆ, ಅದರ ಅದು ನಾಥಾರಣವಾದ ತೋಟವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಜೀವವೃಕ್ಷವಿತ್ತ, ಆ ಮರದ ಎಲೆಗಳ ಜಿನಾಂಗದವರನ್ನು ವಾಸಿ ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ತ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲ ಶಾಪ್ರಸ್ತವಾದದ್ದು ಒಂದೂ ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ದೇವರ ಸಿಂಹಾನನ ಹಾಗೂ ದೇವರ ಕುಲಮಲ ಯಾದಾತನು ಇರುವನು. ಅವರು ಯುಗ ಯುಗಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅಳುವರು (ಪಜನಗಳು 3-5). ಇದರಲ್ಲ ಬಿಶೇಷ ಇದೆಯೇ? ಪಜನೆ 1 ಲಂಡ 5ರವರೆಗೆ ಅಡಿಕಾಂಡ 3ರ “ಹಾದ್ದ” ಬಿಜಾರವನ್ನು ದಾಬಲು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಅಡಿಕಾಂಡ 3ರ ವೀದೇನ್ ತೋಟದಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯನು ದೇವರೆಂದಿಗಿನ ನಂಬಂಧವನ್ನು ನಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಜೀವವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ತ್ವರೇಶವನ್ನು ಕಂಡಿಕೊಂಡನು. ನೈತಾನಿಸಿಗೂ, ಆದಾಮಸಿಗೂ, ಹವ್ಯಾಗೂ ಹಾಗೂ ಭಾಗಿಗೂ ಶಾಪಸಿಂಡಲಾಯಿತು. ಅಡಿಕಾಂಡ 3ರಲ್ಲ “ಕರ್ಕರ್ಕಾಂಡ ಪರದೇಶವನ್ನು” ಹೊನ ಯೀರಣನಲೇಂಬಿನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಹಡಕೊಳ್ಳುವರು ತ್ರಿಕಟನೆ 22.

ಅಲ್ಲ ಇವವರು ಯಾರು?

ಈಗಾಗಲೇ ಹರಲೋಕದ ಕುಲತ ಬಿಶೇಷ ಬಿವರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿರುವೆವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಯಾರೂ ನಮಧರ್ಮ? ಎಂಬ ತ್ವರ್ತಿಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಆ ಹೊನ ಯೀರಣನಲೇಂಬಿನಲ್ಲಿ ಎಂದಿಗೂ ಮುಲಯಾರದ ಅನೇಕ್ಯಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿರ್ಯಾಸಿತ್ಯವಾಗಿ ಅನಂದಿಸಲು ಯಾರು ಯೋಗ್ಯರು ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು?

ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಬಹುದೆ ಎಂಬುದೇ ಉತ್ತರವಾಗಿದೆ. ಅದರಾ ನಕಲರೂ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ. “ಸಿದ್ಧರಾದ ಜನಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹರಲೋಕವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ” ಎಂಬ ಒಂದು ಹೇಳತೆಯಿದೆ. ಅಂದರೆ ಆಕಣ್ಣಾತ್ಮಗಿಯಾದರೂ ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವದಿಲ್ಲ ಆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮುಖಮಾಡಿ, ಯಾವ ಅಭಾವಂತರವು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅರಕ್ಷಾಗಿ ತರಕ ಹಡುವದರೂ ಮಾತ್ರ ಯೋಗ್ಯರಾಗಿರುವರು. ಅದು ಅವರ ಗುಲಯಾಗಿರಬೇಕು. “ನಾಪುಗಳು” ಸಿದ್ಧಗೊಳ್ಳುವದು ಹೇಗೆ? ಯೀಂನುವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ದೇವಕುಲಮಲಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವದಲಂದ ಮಾತ್ರ.

ಹರಲೋಕವು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನರಕವೂ ನಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಕಡೆಯ ಏರಡು ಅದ್ಯಾಗಿಗಳಲ್ಲ ಯೋಗಹಾನನು ಈ ಕುಲತು ಬಿವಲಸಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅದಾಗ್ಯ ನರಕದ ಕುಲತು ಅನೇಕ ಬಾಲ ಹೇಳಿರುವನು. ಕೈತ್ಯತ್ವಾಪು “ನಾವರ್ತ್ತಿತ ಧರ್ಮವಲ್ಲ”; ಎಲ್ಲಿನೂ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗುವದು ಎಂದು ನತ್ಯವೇದವು ತಿಜನುವದಿಲ್ಲ. ತ್ರಿಕಟನೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬೋಧನೆ ವಿನೆಂದರೆ, ಯೀಂನು

ಸೀಡಿರುವದನ್ನು ಸಿರಾಕಲಿನುವವನು ನಿತ್ಯವಾದ ನರಕಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುವನು ಎಂಬದೆ. ಆದ್ದಲಿಂದ ಯೋಹಾನನು ಬರೇದು,

ಆದರೆ ಹೇಡಿಗಳು, ನಂಜಕೆಯಲ್ಲಿದವರು, ಅನಹ್ಯವಾದದ್ವರಣೆ ಸೇಲಿದವರು, ಕೊಲೆಗಾರರು, ಜಾರರು, ಮಾಟಗಾರು, ಬಿಗ್ರಹಾರಾಧಕರು, ಎಲ್ಲಾ ನುಳ್ಳಾಗಾರರು ಇವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುಪ ಹಾಲು ಬೆಂತಿ ಗಂಧಕರಳಿಲಯುವ ಕೆರೆಯೇ: ಅದು ವರಡನೆಯ ಮರಣವು ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು (ತ್ರುತ್ತಬನೆ 21:8).

ಜನಾಗಂಗಳ ಚೈಭವತ್ತಾ ಫಳವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವು. ಅದರಣೆ ಹೊಲೆಯಾದದ್ವಾರಂದು ಸೇರುವದಿಲ್ಲ, ಅನಹ್ಯವಾದದ್ವಾನ್ನು ನುಳ್ಳಾದದ್ವಾನ್ನು ನಡಿಸುವವನು ಸೇರುವದಿಲ್ಲ; ಯಜ್ಞದ ಕುಲಯಾದಾತನ ಜೀವಭಾಧ್ಯರ ಹಣ್ಣಿಯಲ್ಲ ಯಾರಾರ ಹೆನರುಗಳು ಬರೆದವೆಯೇ ಅವರು ಮಾತ್ರ ಸೇರುವರು (ತ್ರುತ್ತಬನೆ 21:27).

ತಮ್ಮ ನಿಲುವಂಗಿಗಳನ್ನು ತೊಳಕೊಂಡವರು ಧನ್ಯರು: ಅವರಿಗೆ ಜೀವವೃಕ್ಷದ ಹಕ್ಕು ಇರುವದು; ಅವರು ಬಾಗಿಲುಗಳಿಂದ ಆ ಹಣ್ಣಿದೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರುವರು. ನಾಯಿಗಳಿಂತಿರುವವರೂ ಮಾಟಗಾರರೂ ಜಾರರೂ ಕೊಲೆಗಾರರೂ ಬಿಗ್ರಹಾರಾ ಧರ್ಕರೂ ನುಳ್ಳಾದದ್ವಾನ್ನು ತ್ರೀಪಿಸಿ ನಡಿಸುವವರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಗಿರುವರು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು (22:14, 15).

ಈ ಪುನ್ರಕರ ತ್ರುವಾದನಾವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ತ್ರುತ್ಯೇಖಬ್ಬಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ನಾಜ್ಞಿ ವಿನಂದರೆ - ಇಪ್ಪಗಳಿಗೆ ಯಾವನಾದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಂದುಹಾಕಿದರೆ ದೇವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಈ ಪುನ್ರಕರಣ ಬರೆದಿರುವ ಉಪದ್ರವಗಳನ್ನು ತಂದುಹಾಕುವನು. ಯಾವನಾದರೂ ಈ ತ್ರುವಾದನಾ ಪುನ್ರಕರಣ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂದರೂ ತೆಗೆದುಜಟ್ಟರೆ ಈ ಪುನ್ರಕರಣ ಬರೆದಿರುವ ಪರಿಶುದ್ಧ ಹಣ್ಣಿದಣ್ಣಿಯೂ ಜೀವವೃಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಅವಸಿಗಿರುವ ಹಾಲನ್ನು ದೇವರು ತೆಗೆದುಜಡುವನು (22:18, 19).

ಹರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರಲಾರದ ಜನರ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಈ ಮೇಲನ ವಾಕ್ಯವು ನಿಳಿತ್ತದೆ. ಹಾಡದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಎಜ್ಜಿಲಕೆಯ ಮಾತಾಗಿಯೂ, ದೇವ ಕುಲಮಂಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲನುವವರಿಗೆ ಉತ್ತೇಜಿಸಬಹುದು ಅಥವಾ ಅತನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಸಿರಾಕಲಿಸಿ ಅತನಿಂದ ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಬಹುದು.

“ಆತ್ಮನಿಗೆ ಮದಲಗಿತ್ತಿಯೂ - ಬಾ ಅನ್ನತ್ವಾರೆ ಕೇಳುವವನು ಬಾ ಅನ್ನತ್ವಾರೆ ಬಾಯಾಲಿದವನು ಬರಲ ಇಷ್ಟಪುಳ್ಳವನು ಜೀವಜಿಲವನ್ನು ಕ್ರಯಿಬಿಲ್ಲದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು” (22:17). ನಿತ್ಯತ್ಪರಾಗಿ ದೇವರು ಒಂದು ತೆರೆದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸೀಡಿರುವನು, ಅದರ ಅಯ್ಯಿಯನ್ನು ನಾವುಗಳೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಕ್ರಯವನ್ನೂದರೂ ನಿಂಡಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ವಾಗ್ಣಾನಬಾಗಿದೆ.

ಅಂತ್ಯದ ನಮಯವನ್ನು ನಾವುಗಳ ಮುಂತಿಳಿಸಬಹುದೇ?

ನಿತ್ಯವೇದದ ಬಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮತ್ತಾಯ 24ನ್ನು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಹಣ್ಣಿ (ಮಾರ್ಕ

13: ಲಾಕ 21) ಓದಿದ ನಂತರ, ಅಂತ್ಯದ “ನಂತೆತಗಳನ್ನು” ಯೇಣು ತಿಳಿಸಿರುವನು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು (ಮತ್ತಾಯ 24ನ್ನು “ಯಾಗಾಂತ್ಯದ ಜಿಷ್ಟೆಗಳು” ಎಂದು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ). ಅದರೆ ಯಾರೂ ನಷ ಯಾಗಾಂತ್ಯದ ನಷಯವನ್ನು ಹೇಳ ಲಾರರು ಎಂದು ಯೇಣು ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವನು (ಮತ್ತಾಯ 24:36), ಇದು ನಹಜವಾಗಿ ಅಹಾರಣಕ್ಕೂ ಒಳಗಿದೆ. ಅದರೆ ಅದು ಆ ಅದ್ವಾಯದ ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವಲ್ಲ.

ಮತ್ತಾಯ 24ರಳ್ಳಿ ಶಿಷ್ಯನು ತೆಂಜಿದ ದೇವಾಲಯದ ನಾಶನದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಯೇಣು ಉತ್ತರ ನಿಡಿದನು. ನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರು “ಸಿಇನು ಪ್ರತ್ಯಾಳ್ಯಾಗಾಗುವದಕ್ಕೂ ಯಾಗದ ನಷಾಹಿಗೂ ನಾಜನೆಯೇನು? ಹೇಳಿ ಅಂದರು (ಪಜನ 3). ಏರಡು ವಿವಿಧ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ನಿಡಿದಳಾಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಯಾಧಿಗಳು ಎಂಬ ಸುಧಿಯನ್ನು ಜನರು ತರುವರು, ಆತನ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ನಂತೆತವನ್ನು ನಿಡುವವರ ಕುಲತು ಎಜ್ಜಾವಾಗಿಲು ಅಂದನು (ಪಜನ 6). ಬರಗಳಹಾಗೂ ಭೂಕಂಪಗಳು ಆಗುವವು ಎನ್ನುವರು. ಅದು ಅಂತ್ಯದ ನಾಜನೆಯಲ್ಲ (ಪಜನಗಳು 7, 6). ಅದು ಪ್ರಸ್ವವ ವೇದನೆಯ ಆರಂಭ (ಪಜನ 8). ವಜನ 15 ಲಿಂದ 28ರಳ್ಳಿ ಯೀರಣಲೇಖಿನ ನಾಶನದ ನಾಜನೆಯಾದ್ದರೂ, ಈ ವಿಜರಗಳ ಕುಲತು ಯಾರು ಮುಂತಿಳಿಸಬಾರದು ಎಂದು ಯೇಣು ತಿಳಿಸಿರುವನು.

ಪಜನ 29ರಳ್ಳಿ ಯೀರಣಲೇಖಿನ ನಾಶನದ ನಂತರ, ಅಂತ್ಯವು ಉಂಘಾಗುವದು ಎಂದಿದ್ದರು, ಆ ನಷಯದ ಕುಲತು ತಂದೆಯನ್ನು ಹೊರತುಹಡಿಸಿ ತನಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ದೇವದೂತಿಗಾಗಲೀ ತಿಳಿದಿರುವದ್ದಿ ಅಂದನು. ನಷಯವನ್ನು ಅಲಯುವದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿರದೆ, ದೇವಭಕ್ತಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ಜೀವಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ (24:44-25, 46), ಇದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ 1 ಥೆಸಲೋನಿಕ 5:1-11.

ನಕ್ತಪತ್ರ ಎಣ್ಣರುವರು?

ನಾವು ನಕ್ತಮೇಲೆ ಏನಾಗುವೆಂಬು? ಎಂಬುದು ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ (ದೇವರ ನಂಜಗನ್ನ ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ), ನಕ್ತ ತಕ್ಷಣ ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವೆಂಬು ಅಥವಾ ಒಂದು ತಟಸ್ಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇರುವೆಂಬು. ಪುನರುತ್ಥಾನದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಇರುವೆಂಬು? ಹರಲೋಕದ ಸಂಗತಿಯು ನಾಂಕೇತಿಕವಾಗಿರುವದಲಿಂದ, ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಉತ್ತರಿಸುವದು ಕಷ್ಟಕರವೇ.

ನಾವು ನೇರವಾಗಿ ಹರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವೆಂಬು ಎಂಬ ನಾಂಕೇತಿಕ ಪಾಠ್ಯ ಒಂದಿದೆ. ಹೊಲನು ಫಿಲಾಟ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಬರೆಯುವಾಗ, ದೇಹ ಮತ್ತು ಆತ್ಮದ ನಡುವಿನ ವಿಜಾರಣಳ್ಳಿ ದೇಹದಲ್ಲಿಯು ಸೇವೆ ಮಾಡಲೇ ಅಥವಾ ನಿತ್ಯಪ್ರಕ್ರೆಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ತೀಸುನ ಬಳ ಇರುವದೇ ಉತ್ತಮ ಅಂದನು (ಫಿಲಾಟ್ಲಿ 1:23). ಮರಣದ ನಂತರ ನೇರವಾಗಿ “ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗುವರು” ಎಂದು ಹೊಲನು ತಿಳಿಸಿರುವನು ಅಂದರೆ ಅದು ತೀಸುನ ಇರುವ ಸ್ಥಳವೇ.

“ನೇನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ” ಎಂಬ ಕಷ್ಟನ ಮಾತಿನಂತೆ ಹೊಲನ ಹೇಳಿಕೆಯು ಇರುತ್ತದೆ. ಯೇಣು “ಈ ಹೊತ್ತೆ ನನ್ನ ಸಂಗಡ ಹರದ್ವೇಸಿನಲ್ಲಿರುವೆ” ಅಂದನು (ಲಾಕ 23:42, 43). ಪುನಃ ನಿತ್ಯಪಾದ ದೇವರ ಸನ್ನಿಧಿ ಎಂದು ನೇಣುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮೆ ರಕ್ಷಕನ ವಿಶೇಷ ಸನ್ನಿಧಿಯಾಗಿದೆ. ಆತನೊಂದಿಗಿರುವದೇ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.